

Ekspedicija
HPDŽ

CORDILLERA BLANCA

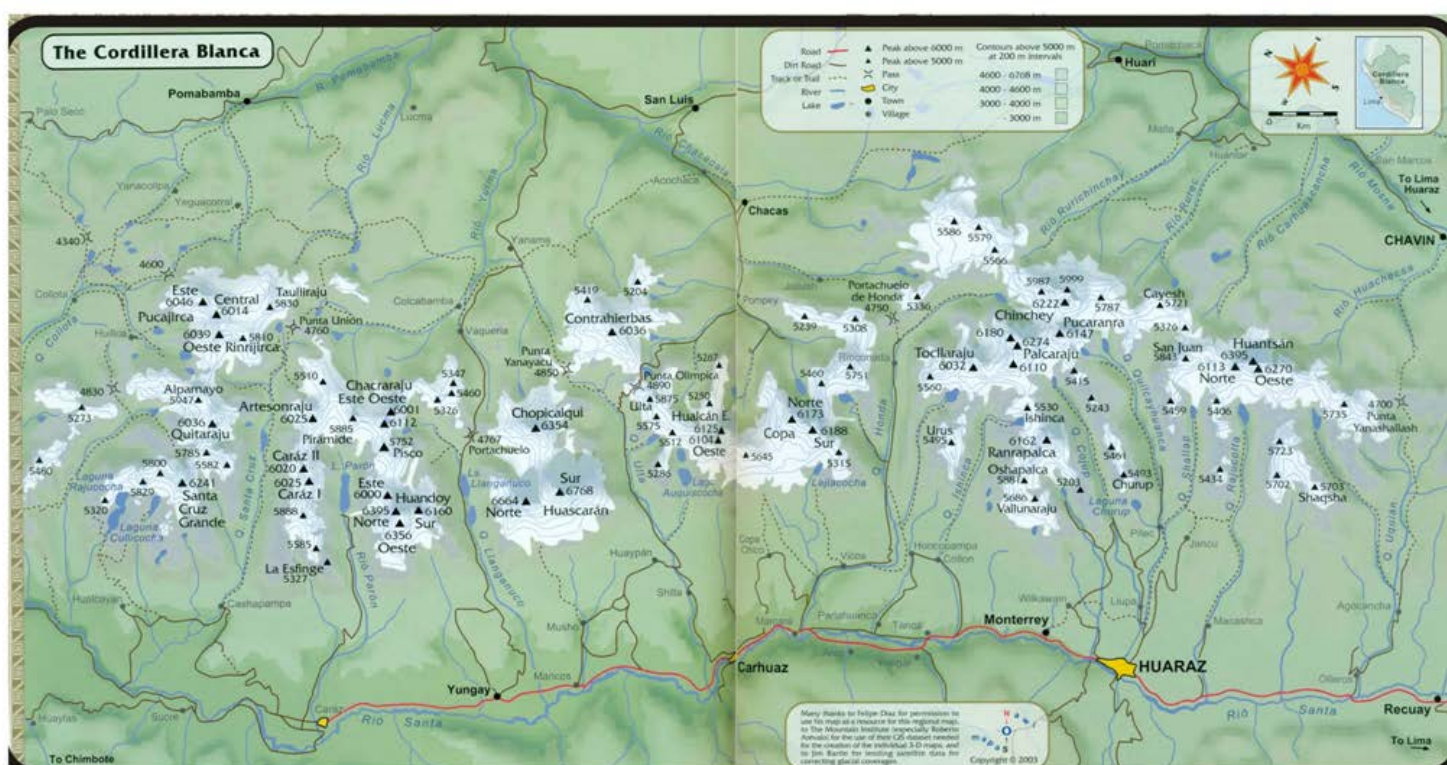
2019

PUT
EKSPEDICIONIZMA
2017.-2020.

Nakon uspješno odrađenih priprema, "Monte Rosa 2017." i "Kavkaz 2018." projekt **Put ekspedicionizma** je spreman za novu fazu, posljednju stepenicu do ciljne Himalajske ekspedicije!

Kao lokacija ekspedicije 2019. odabran je Peru, područje **Cordillera Blanca**, atraktivno planinsko područje s obiljem vrhova između 5000 i 7000 metara. Područje je najveća akumulacija snijega i leda te najviših vrhova ekvatorijalnog pojasa. Vrh Huascaran (6768m) je najviši vrh Perua i treći vrh po visini obaju Amerika. Vrhovi poput Alpamayo i Artesonraju glase za jedne od najljepših planina svijeta. Cilj je u toj regiji obaviti niz alpinističkih uspona i skijaških spustova na značajnoj visini i tako se kao tim kvalitetno pripremiti za himalajske ciljeve 2020. godine. Zbog svoje pristupačnosti, obilja smjerova umjerenih težina ali i značajne visine ova lokacija predstavlja idealni poligon za zadnju godinu pripreme ekspedicije 2020. godine.

CILJEVI EKSPEDICIJE "Cordillera Blanca 2019."

GLAVNI CILJ: **Huascaran (6768 m)**, uspon na vrh i prvi hrvatski skijaški spust s vrha

OSTALI CILJEVI: alpinistički i visokogorski usponi na atraktivne vrhove:

Alpamayo (5947m), Tocllaraju (6032m) i Artesonraju (6025m)

ORGANIZACIJA

Ekspedicija se u potpunosti priprema u organizaciji HPD Željezničar*. Operativni posao oko priprema i izvedbe ekspedicije odradit će se u koordinaciji Dade Mesarića (AO) te Rena Lisca (AO), Bernarda Bregara (SO), Tomislava Lopandića (AO) i Mirele Rakocije (SVP).

DETALJI EKSPEDICIJE

Termin pohoda je 03. 8. 2019. – 25. 08. 2019. – ukupno 22 dana.

Broj članova pohoda – 16 članova: 10 AO, 4 SVP, 2 SO

PUTOVANJE: Zagreb (HR) – Lima (PERU) - Huaraz (PERU)

PRIPREME

Jednom mjesečno (veljača - lipanj) organizirat će se tura u koju će biti uključeni članovi pohoda iz svih sekcija / odsjeka, otvoreni i za sve ostale članove društva. Cilj je priprema povezivanje, podizanje kondicije i kompetencija. Završni pripremni pohod planira se od 20. 6. do 25. 6. 2019. u blizini planinarske kuće Rifugio Torino na talijanskoj strani Mt. Blanca.

PLAN EKSPEDICIJE

Plan uspona je zamišljen u dvije faze:

- 1) Dolazak u Huaraz (3 dana)
- 2) Aklimatizacija i organizacija (2 dana)
- 3) Aklimatizacijski usponi na Alpamayo i Artesonraju (7 dana)
- 4) Odmor u Huarazu (3 dana)
- 5) Uspon na Huascarán (4 dana)
- 6) Dani rezerve (min. 2 dana)
- 7) Povratak u Zagreb

TROŠKOVI I FINACIJE

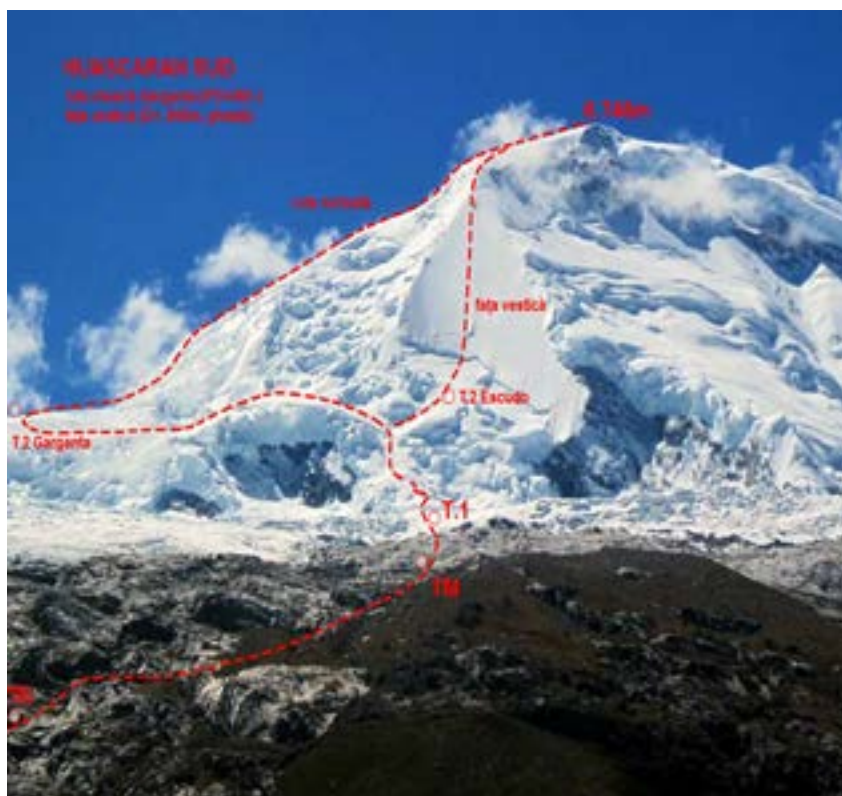
Procjena ukupnog troška puta u trajanju od 22 dana, a na bazi sudjelovanja 17 ljudi iznosi **35,190 EUR**, odnosno 2.070 EUR po članu ekspedicije. Ukupni trošak uključuje: troškove 17 povratnih avio karata za Limu, troškove lokalnih transfera (autobus za Huaraz, lokalni kombiji, taksi i nosači), trošak smještaja za 17 ljudi, trošak prehrane za vrijeme trajanja puta te ostali troškovi. Detaljnija specifikacija troškova puta se nalazi u Prilogu 1. Trošak ekspedicije će biti pokriven iz ekspedicijskog fonda HPDŽ, sponzorskih potpora i vlastitih sredstava.

Trošak ekspedicije Cordillera Blanca 2019 (EUR)		
R. br.	Stavka troška	Iznos
1.	Avio karte (1000€/ osobi)	17.000
2.	Lokalni transferi (300€ po osobi)	5.100
3.	Smještaj (10€ po osobi / danu)	3,740
4.	Hrana (15€ po osobi / danu)	5,610
5.	Ostali troškovi (10€ po osobi / danu)	3,740
	Ukupni iznos troška (za 17 ljudi)	35,190
	Iznos po članu ekspedicije	2.070

Najviši vrh planinskog lanca Cordillera Blanca i općenito Perua, te najviši vrh tropskog pojasa na cijeloj zemljinoj kugli. Sjeverni i južni vrh sa Chopichalqui rade Huascarán masiv. Između Sjevernog(6678m) i Južnog vrha nalazi se sedlo Garganta(6010m) sa kojeg se normalnom rutom ide na NW-face do Južnog vrha. Zbog titule „najvišeg“ češće je posjećen od ostalih vrhova, a sa ocjenom PD/AD spada u lakše uspone. No zbog temperatura nakon Gargante od -25 preko noći i teškog glečera i seraka - vrh nije za shvatiti olako.

Na zapadnoj stijeni južnog Huascarana također ide smjer Shield ocijenjena D+ gdje se Shield odvaja od normalne rute koja radi traversu do sedla Gargante i ide direktnom rutom do grebena na 6400m gdje se ponovno spaja sa normalnom rutom na vrh.

Dan 1: polazak iz mjesta Musho do baznog logora na (4200m)

Dan 2: iz baznog do ruba ledenjaka na (4800m)

Dan 3: po glečeru do campa 1 na (5300m)

Dan 4: po glečeru do zapadnog kraja Gargante i zadnjeg campa 2 (5800m)

Dan 5: uspon na vrh i silaz istim putem

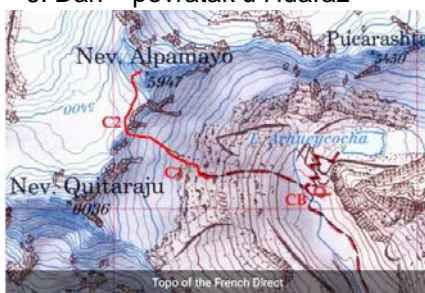

Alpamayo (5947m) je vrh u peruanskim Andama, opisan u člancima kao jedan od najljepših vrhova u svijetu. Iako ne najviši vrh u Cordillera Blanca, jedan je od najatraktivnijih alpinističkih ciljeva na tom području, izgleda savršeno oblikovane ledene piramide. Smješten je u sjevernom dijelu Perua, u području većeg grada Huaraza, a pristupa mu se iz sela Cashapampa, blizu mjesta Caraz, kroz dolinu Santa Cruz. Jedan je od udaljenijih vrhova sa baznim logorom do kojega se hoda 2-3 dana. Dvije su opcije za BC – na 4300m, kroz dolinu Santa Cruz ili na 4500m kroz dolinu Alpamayo, pa preko sedla (4800m). Od 1957. kada je prvi put osvojen, na Alpamayu su popete brojne rute.

Jedna od najpoznatijih ruta je French Direct ruta (D+/TD -, III; 50°-65°, 10 dužina, 6-8h; 1980), često penjana nakon što su se promijenili uvjeti nakon ledopada 2003.g. na do tada najčešće penjanjoj Ferrari ruti. Silaz je absajl istim putem kao prema gore.

1. Dan: Huaraz – Cashapampa, dolina Santa Cruz - Llamacorral (11km, 3760m)
2. Dan – dolinom Santa Cruz do BC Laguna Arhueycocha (12km, 4300m)
3. Dan – odlazak na Moraine Camp (4900m) i nazad u BC
4. Dan – odlazak na "High Camp" – 5400m (sedlo između Alpamayo i Quitaraju)
5. Dan – odlazak na Vrh npr. French Direct rutom i povratak u BC
6. Dan – povratak u Huaraz

Sa svojim markantnim piramidalnim oblikom, ovaj snijegom i ledom okovan div smjestio se sjeverno od grada Caraz, a između klanca Santa Cruz masiva na sjevernoj i jezera Parón na južnoj strani. Artesonraju ima dva značajnija pristupa; jedan preko doline Santa Cruz (ako se penje sjeverni greben), a drugi, zahtjevniji, preko doline Paron (ako se penje jugoistočno lice ili istočni greben). Sjeverozapadna strana je poslužila kao inspiracija za logotip poznatog filmskog studia Paramount Picture, ali južna strana je još više upadljiva - svojim linijama, istaknutim mjestom, tehničkim izazovima i samom veličinom plijeni posebnu pozornost.

Jugo-istočna stijena
45-55°, D+
750m?

Uspón i spust, u prosjeku, traju četiri do pet dana,
Početna točka – jezero Parón (4200m):

- Dan 1 - bazni kamp u šumi (4300m)
- Dan 2 - visoki kamp (4900m)
- Dan 3 - uspon na vrh (6025m)
- Dan 4 - povratak u Huaraz

Tocllaraju

Slovi za jedan od najljepših vrhova cijelog lanca i omogućava jednostavan pristup iz doline Ishinca, preko sela Pashpa, do Ishinca baznog kampa na 4400 m.

Tocllaraju je jedan od klasika Cordillere Blance i pruža avanturističko srednje zahtjevno penjanje s dva jednako zanimljiva pristupa.

SZ greben (via normale) - ocjena: D

Potrebno je 2-3 dana za uspon. Najčešće se kreće s visinskog kampa na 5000 m od kojeg je vrh udaljen 5-7 sati.

West Face - ocjena: D+

Potrebno je 2-3 dana za uspon. Visinski kamp je moguće postaviti na 5300 m, a do vrha je potrebno 8-10 sati.

La Esfinge, najveća je "Big Wall" granitna stijena u Peruu visoka između 750 i 1000m na južnoj i jugoistočnoj strani, te pruža brojne mogućnosti za lijepe i teške slobodne uspone u granitu - bilo prvenstvene, bilo ponavljanja.

Original route (1985 route) - najlakša je i najpenjanija ruta na ovoj stijeni.

Uspón traje jedan jako dugi dan ili dva kraća dana penjanja. Dobra polica olakšava dvodnevni uspon. Najbolje vrijeme za uspon je od sredine 6. mjeseca do ranog 8. mjeseca.

Originalno, ruta ima ocjenu 6a i A1. Kada je prvi put popeta slobodno, ruta je ocijenjena sa 6c+, iako su je kasnije smanjili na 6b sa R oznakom za slabu mogućnost osiguranja na lakšem terenu u nekima od gornjih dužina (5a/c). Redoslijed težina po dužinama: 5b,5b,5c,5c+,5c,6c+,6c,6c,police,5aR,5c+,5cR,5cR,5cR,5cR,5c,5c,5c

Plan puta:

1. Dan - vožnja Huaraz - Caraz - Paron i hodanje od Laguna El Paron do BC-a
2. Dan - uspon do police
3. Dan - uspon do vrha i absajl, povratak u BC
4. Povratak u Huaraz

EKSPEDICIJSKI TIM

*članovi HPDŽ

Vladimir Mesarić 1. 6. 1949. (AO, Instruktor alpinizma)

Član HPD „Željezničar“ od djetinjstva – od 1962. Instruktor alpinizma HPS-a, instruktor HGSS-a, gorski vodič Združenja gorskih vodnikov Slovenije s međunarodnom licencom – UIAGM. Član Prve hrvatske alpinističke ekspedicije Grenland 71, član Jugoslavenske ekspedicije Everest 79, bio na vrhu Pik Komunizma 7495 m...

Rene Lisac 3. 9. 1979 (AO, Alpinist)

Alpinizmom se bavi aktivno od 2010. godine kada završava ljetnu alpinističku školu. U tom periodu je ostvario preko 600 alpinističkih uspona koji uključuju alpinističke smjerove do ocjene VI+, duge sportske do 6c, ledene slapove do WI6, skijaške spusteve do S5+ i kombinirane smjerove do M5. Njegovi najznačajniji usponi su Aguille Noire (TD), prečenje grebena Barre D'Ecrins (D) i grebena Meije (AD) te uspon na Sjevernu Ušbu (AD+). Pohađa niz alpinističkih edukacija, bio je voditelj je dvije ljetne alpinističke škole i naprednog alpinističkog semestra u AO Željezničar.

Tomislav Lopandić 9. 6. 1984. (AO)

Vrijeme u brdima provodi od 1996 kad je završio opću planinarsku školu pri PD Strahinjčica. 2012 godine završava ljetnu alpinističku školu, 2017. zimsku alpinističku školu te stječe naslov „Stariji pripravnik alpinizma“. Penje smjerove u Julijskim, Kamniškim, Karnijskim i Dolomitskim Alpama, kao i u domaćim stijenama Paklenice, Kleka i Biokova. Najznačajniji usponi su Studlgrat (Grossglockner) Dunantspitze 4632 m (Monte Rosa) I Ushba 4690m (Kavkaz).

Mirela Rakocija 13. 12. 1972. (SVP)

Intenzivnije se bavi planinarenjem od učlanjenja u HPD Željezničar 2013. godine gdje završava i Školu visokogorskog planinarenja 2016. godine. Pohađa Ledenjački tečaj u organizaciji AO PDS Velebit u Austriji, Hohe Tauern 2017. godine. Pored niza vrhova u Julijskim i Kamniško-Savinjskim Alpama te Karavankama, obilazi i Grossglockner (3798 m), Ortler (3905 m) i Zummsteinspitze (4563 m).

Bernard Bregar 23.08.1987. (SO)

Speleologijom se aktivno bavi od 2007. godina kada završava speleološku školu u HPD Željezničar, 2010. g. stječe naslov speleolog. Uz više stotina ulazaka u speleološke objekte, aktivno sudjeluje i u nizu speleoloških istraživanja i edukacija. Penjanjem bavi od 2010. godine, a 2017. godine završava ljetnu alpinističku školu. Uz uspone do ocjene 7b u suhoj stijeni možemo izdvojiti uspon na Grossglockner smjerom Mayrelrampe (D+) te uspon na Sjevernu Ušbu (AD+). Sudjeluje u organizaciji ekspedicija Lukina Jama (2010.g.), Optymistychna, Ukrajina (2011.g.), Gvajana (2012.g.), Maja Radohines Albanija (2013.g.), Lukina Jama (2013.g.), Meduza (2015.g.), Ekspedicija Kavkaz (2018.g.)

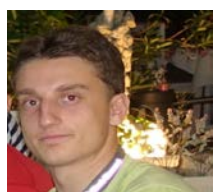
Vesna Žarak, 22.03.1984 (AO)

Planinarenjem se počinje baviti 2008 kad završava planinarsku školu u PD Paklenica (Zadar). Godine 2017 završava Visokogorski tečaj (PDS Velebit) i Ljetnu alpinističku školu u (HPD Željezničar). 2019. upisuje Zimsku alpinističku školu pri HPS-u. Najznačajniji usponi u visokim brdima su masivu Monte Rosse, Grossglockner (via Studlgrat), u područje Col du Geant te prošlogodišnji uspon na Tetnuldi (4858m)

Nataša Petrin 06.10.1971 (AO)

Počinje se baviti alpinizmom 1990. Godine, kada završava ljetnu alpinističku školu HPD Sveučilišta Velebit i aktivno se penje do 1993. Ponovo se bavi alpinizmom od 2010. godine do danas, zadnje 2 godine unutar HPD Željezničar. Ostvaruje alpinističke uspone u suhoj stijeni do ocjene VI+, duge sportske do 6b, u području Dolomita, Karwendela, Julijskih, Karnijskih i Kamniških Alpa, Paklenice, Kleka, Biokova, Strogira, Dabarskih Kukova, te u francuskim Alpama. Najviši osvojeni vrhovi su Kilimanjaro (5895m) i Tetnuldi (4858m). Zimsku alpinističku školu upisuje 2019.

Tin Cvitković 25.7.1997. (AO)

Glavnu strast i vatru crpi iz nebesko bijelih vrhova i zelenih dolina. Od 2016.g. shvaća svoj poziv i odlučuje započeti svoju penjačku karijeru, a jednog dana i alpinističku. Godine 2018. Upisuje ljetnu alpinističku školu u kojoj gradi svoje prve alpinističke temelje. Od mora pa do gora penje razne zaspitane smjerove do ocjene 6a+ i radi razne visokogorske uspone u Alpama i Dolomitima. Sudjeluje u serijalu ekspedicija zvanom "Put Ekspedicionizma" na kojem također posjećuje više 4-tisućnjaka. Završava lavinski tečaj 2019.g i nastavlja graditi svoju alpinističku budućnost.

Goran Kelečić 22.7.1981. (AO)

Alpinist kojem je draži led od suhe stijene. Zabijao je cepine po Sloveniji, Austriji, Italiji, Francuskoj, Škotskoj, Gruziji i Nepal. Član je prvog hrvatskog alpinističkog saveza na sjevernom vrhu Ušbe u Gruziji. U Europi, neki od vrhova do kojih je došao alpinističkim smjerovima su Mont Blanc, Barre des Ecrins, Deant du Geant, Tour Ronde, Ben Nevis.

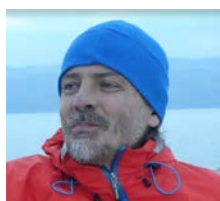
Nada Bilobrk 23.08.1980. (AO)

U brdima je aktivna od 2007. godine kroz ultra, trek, trail i orijentacijska trčanja, avanturističke utrke te druge pustolovne aktivnosti. 2015. kreće s visokogorskim usponima, 2017. Završava ljetnu alpinističku školu, trenutno pohađa pohađa zimsku alpinističku školu. Od dražih uspjeha izdvaja obilaske masiva Mont Blanca, kroz Ultra Trail du Mt. Blanc trail running utрку, on-piste skijanjem s talijanske strane, alpinističkim usponom u stijeni Dent du Geant i visokogorskim usponom na vrh Mt. Blanca kroz Les Trois Monts smjer.

Sanja Đurin 14.06.1974 (AO)

Sanja Đurin, 14.06.1974. Bavi se penjanjem od 2003. godine, a alpinizmom od 2006. godine kada završava ljetnu alpinističku školu. Bila je članica Hrvatske ženske ekspedicije na Mt Everest i ekspedicije na Aconcaguau, koja je i njezin dosad najviši popeti vrh (6960). Iskustvo alpinističkih uspona u suhoj stijeni sakuplja u slovenskim Alpama, Dolomitima, Španjolskoj (Riglos i Terradets), Maroku (Taghia), Mt Blanc masivu, Patagoniji do ocjene V, penjala je lakše smjerove u zimskim uvjetima i u ledu (do ocjene III i WI 3). Sudjeluje na ljetnim alpinističkim školama u organizaciji AO Željezničar.

Ranko Žnidarić 24.01.1964 (AO)

Član AO Željezničar od 1979. godine. 1980. godine pohađa tečaj turnog skijanja u Adelbodenu u organizaciji švicarske vojske. Naslov «alpinist» stekao je 1984. Bavi se alpinizmom, sportskim penjanjem i natjecanjima, turnim skijanjem i natjecanjima, skijaškim maratonima i ekstremnim skijanjem, trekinzima u Himalaji od 1987. Usponi na vrhove preko 6000m alpskim stilom (1988, 1993, 1994, 1996, 2005.). Član hrvatske Everest ekspedicije 1989. Gorski spašavatelj HGSS-a od 1982. Nositelj srebrnog znaka HPS-a. Sudjeluje u sportsko penjačkim ekspedicijama na Madagaskaru, Turskoj, Maroku.

Anja Piljek 25.11.1979. (AO, SVP)

Od djetinjstva zaljubljena u planine i putovanja. Od 1998. bavi se paraglidingom, bivša državna prvakinja u preciznom slijetanju. 2015. završila ljetnu alpinističku školu AOŽ-a, od kada nastavlja intenzivnu edukaciju. Posebno je zanima zimski alpinizam. Ostvarila je niz uspona u Alpama, Južnoj Americi i Africi.

Tomislav Kupinić 13.09.1978. (SVP)

Nekoliko godina unazad čest je gost hrvatskih planina, te slovenskih, austrijskih i talijanskih Alpa. Završava Opću planinarsku školu u HPD Zagreb Matica, 2018. završava ljetnu alpinističku školu HPD Željezničar i aktivnije kreće u svijet vertikale. Pohađa tečajeve Sigurnog zimskog planinarenja u organizaciji VG sekcije HPD Željezničar, Ledenjački tečaj u organizaciji AO PDS Velebit, Tečaj lednog penjanja Klemena Gričara, te Lavinski tečaj u organizaciji HPS-a.

Dušan Buinac 05.01.1950. (AO)

Planinari od 1971. a penje od 1972. kao član AO "Željezničar". Naslov alpinist stječe 1981., a pročelnik AO-a je 1981-1982. Kao instruktor sudjeluje na brojnim alpinističkim školama. Učestvovao na nekoliko pohoda u svjetska velegorja: Kavkaz, Kilimanjaro, Aconcagua, te više puta u Nepal. Brončani znak PSH.

Marko Škrbina

Gordan Bedenic

